

[Glistrup.]

med direkte modsat virkende foranstaltninger. Og vi vil kunne se, at i den nuværende situation vil det nok få lige så dårlige resultater, simpelt hen fordi momsnedsettelsen i sin tid var led i en dårlig politik, og momsforhøjelsen i denne omgang er et led i en dårlig politik. Så længe man ikke vil de rigtige midler, kan man sætte ølse for, man kan sætte ølse bag; man kan sætte momsen ned, man kan sætte momsen op; arbejdsløsheden stiger, valutagælden stiger, hvad enten man gør det ene eller det andet, simpelt hen fordi man ikke har en økonomisk politik, som kan holde.

Nu skal vi altså til at behandle dette forslag. Vi i udvalget har selvfølgelig spurgt med stor interesse, hvilke økonomiske virkninger dette i virkeligheden vil få. Vi har haft ganske god føje til at spørge, for nok er det tal stort, som nævnes i bemærkningerne, 3,2 mia kr., men store tal har jo den egenskab, at de fylder mest på tværs. Man kan i hvert tilfælde sige, det fylder ikke meget i spalterne at skrive disse 3,2 mia kr., det kan man gøre på nogle ganske få linjer, hvor man kan anføre, at det er et beløb, man er kommet frem til under forudsætning af uændret forbrug og uændrede priser. Og det er selvfølgelig ganske frapperende, at vi nu laver en momsforhøjelse med 3 pct. under forudsætning af uændret forbrug og uændrede priser. Hvad i alverden laver man så denne momsforhøjelse, disse afgiftsforhøjelser, for, hvis regeringens forudsætninger er, at der skal være uændret forbrug; hvis man virkelig forventer, at vi skal køre igennem med uændrede priser, hvad der er aldeles usandsynligt efter det, vi i øvrigt har set af eskapader fra regeringens side, hvad enten man tænker på de afgiftsforslag, vi nu har vedtaget, eller man tænker på den devaluering, som fandt sted.

Derfor er det et aldeles utilfredsstillende grundlag, vi træffer afgørelsen på. Vi har forsøgt gang efter gang i udvalget at få det belyst og har bare fået det svar: det har vi ikke tid til at regne ud, det kan man ikke nå at regne ud. Men nu skal vi værsgo jage denne milliardforhøjelse gennem folketinget. Det er selvfølgelig sagligt set et aldeles utilfredsstillende grundlag, vi nu skal til at vedtage denne momsforhøjelse på.

Når vi ikke kunne få besked om, hvordan det ville indvirke på forbrug og priser, var det dog trods alt i en folketingssamling, hvor det er det største enkeltforslag, og hvor tinget er

indkaldt for at befatte sig med beskæftigelse og valutabalance og erfare, hvordan foranstaltningerne ville virke. Det har vi spurgt om gentagne gange. Vi fik et menneskeligt svar, som var forbundet med alt, hvad mennesker kan udtrykke af uklarhed og meningstomhed. Det er aftrykt fuldt ud i betænkningen, så dér kan enhver se, at der i hvert fald ikke var noget indhold i det.

Så spurgte vi: ja men når de mennesker, som regeringen beskæftiger, ikke kan give nogen udtalelse om det, kan så ikke de edb-maskiner, som regeringen også holder sig til, og som endda går under det menneskelige navn Adam, givet et svar? Nej, det kunne ikke nås inden for de frister, som var afsat til folketingets behandling af sagen.

Så kunne man jo tænke sig, at regeringen havde sagt: da vi skal gennemføre dette sagligt, må vi bruge den tid, som nu engang edb-maskiner er om at få denne beregning igennem, så vi virkelig kan få et tilfredsstillende grundlag at føre debatten på. Men nej, det er noget, der må komme, efter at folketinget har vedtaget momsforhøjelsen. Så kan vi begynde at få edb-beregningen af, hvilke virkninger den forventes at få på henholdsvis beskæftigelse og valutatal. Det er særdeles utilfredsstillende vilkår, man giver os.

Bedre blev det selvfølgelig ikke af, at da vi havde ministeren i samråd og nærmere skulle forhøre os om det, fik vi at vide, at det, edb-maskinerne kommer til, afhænger af, hvad man i den konkrete situation putter ind i maskinen og dikterer den, og så får man selvfølgelig ikke spor andet ud af denne pølsemaskine, end man putter ind i den.

Da vi derfor ikke har kunnet få et ordentligt svar under udvalgsbehandlingen, vil jeg bede ministeren om nu fra talerstolen – det er finansministeren, som hr. Adam sorterer under – nærmere redegøre for, hvornår det behager edb-maskinen at fortælle om, hvilke virkninger dette får med hensyn til beskæftigelse og valutaforhold, og i hvilket omfang det er et, skal vi kalde det objektivt program, der ikke er opfundet for tilfældet, og hvor man ville få forskellige virkninger af, om det nu er socialdemokratiet eller f. eks. fremskridtspartiet, der har stillet forslag om at forhøje fra 15 pct. til 18 pct.; i hvilket omfang man altså lægger forudsætninger ind, som edb-maskinen skal regne efter, og hvor lang tid den edb-maskine vil være om at meddele svaret.